

ויעורר ליבי

מאמר שבועי לבני ישיבות ואברכים

פרשת ויצא תשפ"ו גליון מס' 11

פחד = שומר עלינו!

פחד מהפחד = שומר על הפחד!

שבוע שעבר דיברנו על הרצון, בשביל להעמיק בנושא הרצון צריך קודם להבין מה ההפך של הרצון? ההפך מאמת זה שקר, מה ההיפך מרצון? ההפך מרצון זה פחד

יש שתי מילים בלשון הקודש שבעצם זה מילה אחת. כתוב באיוב פרק ט' פסוק כ"ח יגורתי כל עצבותי ידעתי כי לא תנקני. מצודת דוד: יגורתי - אאסוף כל העצבון אשר לי לאצרים תוך הלב מבלי לצעוק. תהלים פרק קיט פסוק לט העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיך טובים פיי מצודת ציון: יגורתי - ענין פחד כמו ויגר מואב (במדבר כ"ב)

הנה באיוב משמע שיגורתי מלשון אגירה, שמירה, אסיפה וכו', אך מהפסוק בתהילים משמע שיגורתי היינו פחד.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ז' עמוד א' מאי משמע דהאי לא תגורו לישנא דכנושי הוא? אמר רב נחמן, אמר קרא: ויין לא תשתה ולא תאגר. רב אחא בר יעקב אמר מהכא: תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה. רב אחא בריה דרב איקא אמר מהכא: אגר בקיץ בן משכיל.

מישהו מוכן להסביר לי למה פחד קשור לשמירה? מה הקשר בין אגר שפירושו שמירה, לבין יגור שפירושו פחד? יש לי פשט שלא שמעתי אותו מאף אחד, וכידוע לשון הקודש זה לא עובד עם תחושות בטן, זה רק מה ששמעת ממקורות, אבל מקסימום זה יהיה בגדר וארט.

יש קשר ועוד איך שיש קשר בין שתי המשמעויות שורש אגר פחד חייב שמירה! {פחד הוא שומר את האדם מנזק}

פחד שלא שומרים עליו הוא נמוג, פחד שלא אוגרים אותו עמוק עמוק בבטן הוא נמס בחום השמש...

פחד שתהיה 'נוכח' בו, הוא ירד מעוצמתו. הסיבה לכך היא פשוטה! שאני נוכח אני לא מפחד... אם אני שומר את הפחד, הוא יחזיק מעמד, אם אני מאפשר לו להסתובב הוא פשוט ילך לאיבוד.

כל עוד אני לא מאפשר לפחד לצאת החוצה, כל עוד אני לא מאפשר לו לשטוף אותי, אני לא אצא מהפחד... מה שתוקע אותנו זה הפחד מהפחד.

מישהו שלח לי תגובה מאוד נרגשת וז"ל: כתבת בעלון פרשת וירא שתפילה זה מטרה זה לא אמצעי.

ישבנו בבית חולים במרכז הארץ וחיכינו לבואו של המנתח הדגול...

הילד היה צריך לעבור איזה ניתוחון, כמובן שאשתי נורא נלחצה והתחילה לקרוא תהילים וכו' אמרתי לה תרגעי, כולה ניתוח ממש לא מסוכן, אפילו לא צריך אשפוז, סך הכל טיפול רפואי תחת טשטוש.

נכון, זה לא סיפור מסוכן בכלל!

אבל כבר סיכמנו שהתפילה היא לא רק אמצעי היא גם מטרה, תהילים הם לא רק נגד טילים! הם גם מילים! ספר התהילים הוא ספר של קירבת השם...

תפסתי פינה בבית החולים, לקחתי תהילים ואמרתי לעצמי נכון זה ניתוח קל, ניתוח חסר סיכונים, אבל זו הזדמנות... זה חלון לתפילה, חלון לערגה, חלון לקשר.

שנזכה להשתמש בספר התהילים, מהצד של המטרה ושלא נזדקק חלילה לתהילים מהצד של האמצעי. ייש"כ

תזכורת

יש לך הערה על העלון? אשמח לשמוע אותה, אני זקוק להבנה שלך אני זקוק לראייה של הדברים מהזווית היחודית שלך, אני זקוק ל"קוק" שלך, אני וכל יתר קוראי העלון.

רוצים אותך בטלפון

אני יושב וכותב את העלון... כשלתע הפלאפון מצלצל, שלום וברכה רציתי להגיד לך שקראתי את העלון ומאוד נהנתו יישר כוח כל טוב... התנתק השיחה.

אני חוזר למחשב וממשיך לכתוב, פתאום אני שם לב שהכתיבה מחליקה הרבה יותר... מה קרה? לא יודע, השפרעך יוצא מהמקלדת במהירות... למה? פירגנו על העלון? מה קרה? מה לא ידעת שיש כאלו שנהנים? ידעתי! אז מה התחדש? שום דבר פשוט שמעתי את זה, הדהדו לי שוב את המחמאה. יושב בחור מול גמרא ישנה ומנסה ללמוד ומרגיש עויבר באטל כזה, תעצור לרגע תתקשר לעצמך {אפשר גם בלי טלפון} ותגיד לעצמך, רציתי להגיד לך שאתה מחזיק את העולם עם הגמרא הישנה שלך... אתה מבריא את החולים עם הבבא קמא שלך.

הקשר בין פחד לשמירה

פחד מטרתו ל"שמור" אותי, הוא שומר עלי מלקפוץ לכביש, אבל הפחד מהפחד, הוא שומר על הפחד. כל עוד אני לא מאפשר מרחב מחיה לפחד, הוא לא יעלם, כל עוד אני שומר עליו, הוא י שאר תקוע, אם יש לי פחד מלעלות חזן, אני יעלה חזן ויסכים להרגיש את הפחד, שישטוף אותי עד לשד עצמותי.

אין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ {המשך משבוע שעבר}

נקעה נפשי מלראות את זה, יושב לידי בחור היפראקיבי וכופה עצמו על הגמרא, אתה רואה שהגוף שלו תקוע על הסטנדר, והוא מחכה לגואל שיגאל אותו... הוא נראה אסיר עולם התורה... מה שבטוח שאין בינו לבין בית המדרש ולא כלום, אם תגיד לו שהוא פטור מללמוד, הוא ינתר לאלתר.

אני מכיר תלמיד חכם עצום שבבחרותו הוא קיבל מכתב הדרכה מאחד מגדולי הדור הקודם, אחד הסעיפים היה כתוב שמה, כל יום בשעה עשר וחצי בערב ללכת לאולמי וגשל ולרקוד חצי שעה בחתונה... אתה היפראקטיבי? תלמד בהליכה! תחפש שאלות על הסוגיא... אל תנסה לחקות את הבחור הקלאסי... לא ייצא ממך כלום.

כל אדם יש לו חלק בתורה, תתחיל לחפש את שלך.

שבוע שעבר כתבתי דוגמאות למצוא את הלימוד "שלי" בתוך המסגרת, ניתן עוד כמה דוגמאות פרקטיות שיגרמו לנו, או לילדינו להתחבר ללימוד, שיהיה תורה דיליה. {ראוי להדגיש שמי ילמד רק מתי שיש לו חיבור לתורה, לא ייצא ממנו כלום. ייצא ממנו אדם שמדבר כמה חשוב לימוד התורה... הלימוד חייב להיות בכל מצב! במקביל נחפש את החיבור ללימוד}

מישהו שאתה מכיר הוציא ספר? על נושא שאתה לומד? תלמד את הספר שלו ותרושום את כל ההערות שיש לך על הספר שלו, ובסוף תגיש לו את ההערות, מה שקורה שאתה מכיר את המחבר אתה מתחבר לספר, מלבד החסד העצום שאתה עושה עם מו"ל הספר {כמו שאפשר לראות בחורים משיבה קטנה מתלהבים לקרוא שיעורי ר' דוב או איילת השחר, כי אוהבים ללמוד בספר של מישהו שמכירים אותו}

אפשרות נוספת לחיבור ללימוד: לאחרונה ראיתי אנשים שמשתמשים במגבונים בשבת, והדבר נורא נורא חרה לי! אסור להשתמש בשבת {הם אמרו לי שהילקוט יוסף מתיר, וזה לא נכון! המעיין בספרו יראה לא כך} החלטתי לכתוב על הנושא של המגבונים ולהדפיס...

אפשרות נוספת, יש אברך במודיעין עילית שמוסר שיעור לעשרה ילדים היפראקטיבים משניות שעה כל יום! איך זה יתכן? פשוט מאוד! הוא לומד איתם בגינה, הם מתגלשים מתנדנדים והוא עם המשניות, מקריא להם, אחר כך הם נבחנים על החומר, ירבו כמותו בישראל, הרי ילדי ההיפר הם יש להם הכי הרבה סיכוי לצאת תלמידי חכמים מחד, והכי הרבה סיכוי לנשור אל פי תהום מאידך, אשריו שהוא משקיע

ביהלומים הללו, אנחנו רק צריכים לחשוב על רעיונות שבביל שהלימוד יהיה ממקום שליבו חפץ.

אפשרות נוספת, שבע בערב שעת השכבה בבית, מי שיודע, קשה כשאול השכבה, קח את הילד, תוציא אותו מהחדר, שלח אותו לסלון שילמד שתי משניות ויחזור למיטה. הרעיון הוא פשוט מאוד, שינה לילד זה עונש, להוציא אותו מהעונש יוצר אצלו הרגשה חיובית, מכיון שהוא קם למטרת לימוד תורה, נוצר קשר הקרוי התניה, בין הפרס של קימה לבין לימוד התורה.

אתה הולך ברחוב עם הילד לפתע אתה רואה עץ עם תפוזים עסיסים, תשאול אותו יענקלה מה אתה אומר התפוז הזה כבר גדל שלישי גידול? זה מתעשר על שנה זו או על שנה הבאה? הוא כבר חייב במעשר? הכנסת לו את התורה לתלת מימד... הילד התחבר... וכן אם יש לחי של עירוב חצי שבור לומר לו שזה בדיוק המחלוקת תנאים מה עובי הלחי הנדרש... הוא כבר בפנים, הוא חלק. {על הדרך אתה מרוויח שלא ראית את יתר הדברים הנמצאים ברחוב}

אתה לומד עם הבן שלך, יש לך בכיס סוכריה להביא לו, יש לך שתי אפשרויות. א' להגיד לו אם תלמד בכל הכוח תקבל סוכריה בסוף הלימוד. ב' באמצע שאתם לומדים להשחיל את הסוכריה לתוך הספר. במקרה ב' הילד יחווה קשר בין לימוד לסוכריה. וכמו שסוכריה זה דבר ערב כך גם לימוד הוא ערב {התניה} אם הוא יקבל בסוף אז הוא יחווה שסוף הלימוד הוא זמן כיף... {ברור שיש מעלה בשתי המקרים, הדגשתי את המעלה שבמקרה ב'}

בשולי הגליון

אולי לא כדאי להרחיב בנושא הכאוב הזה, אבל כן רציתי להעיד עדות אמת! אולי מישהו יזהר יותר ממחלוקת בגלל זה, והיה זה שכרי.

יכלתי להיות תלמיד חכם, אבל המחלוקת סחפה אותי... ואת חבריי...

יש לי חברים שהיום הם רחוקים מלשמור תורה ומצוות, בגלל המחלוקת... אני שרדתי כי הייתי פחות שקוע מהם במחלוקת.

אין בין חומרים מסוכנים למחלוקת אלא שזה מותר על פי חוק וזה אסור...

מחלוקת זה ממכר... כי נמכרנו אני ועמי... אני ומעי...

אל תיהיה טיפש, אל תעשה משהו שיגרם לך בכיה לדורות, עם ישראל זקוק לך, מול הגמרא. בהצלחה

לתרומות, הארות והערות, וכן להוספה לרשימת התפוצה העלון במייל N0527109698@GMAIL.COM

מעוניין להיות נציג העלון באיזור מגורך? צור קשר 0527109698